

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

POSUDEK VEDOUCÍHO

písemné vysokoškolské kvalifikační práce

Program: Magisterský
Obor: Pantomima
Student: Kukuczková Anna
Název práce: Vnitřní procesy herce
Vedoucí písemné práce: Mgr. SOPROVA Jana
Oponent písemné práce: Prof.PhDr. HYVNAR Jan, CSc

Text posudku

Volba tématu, zájem o zvolenou problematiku

Anna Kukuczková má za sebou rozsáhlé zkušenosti pokud jde o praktickou prezentaci hereckých, pantomimických a pohybových dovedností na profesionální scéně. Vzhledem k tomu, že při studiu na HAMU a předtím na VOŠH byla konfrontována s různými pedagogickými přístupy, stejně tak jako při praktických klauzurách a představeních s rozmanitými režijními přístupy, jasně si uvědomuje, že každý si musí najít svou vlastní tvůrčí cestu. Zatímco mnohého lze při dostatečném talentu dosáhnout cestou intuice, díky tělesným a pohybovým dispozicím, rozhodně není snadné verbalizovat to, co se děje v rámci tvůrčího procesu, přípravy inscenace a následně jednotlivých představení děje nejen v hercově (performerově) těle, ale také v jeho mysli. Z tohoto hlediska lze považovat úmysl pokusit se „vnitřní procesy herce“ ostatním dosti riskantní. O to obtížnější, že praktický umělec není zkušeným teoretikem, a tak se ve vlastním názvosloví lze velmi snadno ztratit. Z tohoto důvodu je dobře, že se Kukuczková nejprve pokusila vymezit terminologii, v níž se během psaní práce pohybuje (včetně jemnějších nuancí jako je rozdíl mezi „bytím na jevišti“ a „existencí na jevišti“ či různými způsoby ztělesňování postavy, typy energie ad.). Tyto pojmy se daří zachytit Kukuczkové se střídavým úspěchem, někdy je charakteristika zbytečně komplikovaná, a jistě by bylo možné s některými pojmy a jejich interpretací polemizovat. Autorka vymezuje dosti velký prostor vlastním úvahám nad pojmy, jejich formulacemi a aplikací v praxi. Osobně bych upřednostnila větší míru konfrontace s teoretickou literaturou na toto téma. Nicméně, Kukuczková tak nabízí čtenáři možnost nahlédnout „pod pokličku“ tvůrčího procesu, a možná mimochodem ukazuje, co všechno je skryto za zdánlivě intuitivním spontánním způsobem práce.

Přístup studenta k práci na textu

U Anny Kukuczkové zrálo toto téma dlouhou dobu, a podvědomě bylo v její praktické práci stále přítomno. I když v průběhu diskusí a konfrontací názorů se spolužáky či spřízněnými umělci, ale i se mnou jako školitelkou se ukazovalo,

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

jak nesnadné a obsažné je to téma. Práce to tedy nebyla snadná, ale byla tu patrná snaha dobrat se srozumitelného výkladu, doslova jít s „kůží na trh“.

Schopnost orientace v odborné literatuře a zdrojích

Autorka (jako ostatně většina diplomantů zaměřených více na praktické, nežli teoretické dovednosti) upřednostňovala vlastní – někdy přímo pro účely této práce vymyšlené – terminologie. Pokud jde o teoretickou literaturu, využívala jí poměrně sporadicky. Nicméně, výběr publikací a vybrané citace dobře slouží jako konfrontace obecného (hlasy odborníků) s konkrétním (osobní pohled autorky) a jsou vhodným doplňkem odpovídajícím záměru prozkoumat vnitřní svět herce.

Obsahový přínos textu

Z mého pohledu je obsahový přínos textu především dvojitý. Za první ukazuje myšlení praktického umělce, který „prožívá“ tvorbu na vlastní kůži, vnímá ji tedy na rozdíl od teoretika zevnitř. Za druhé – diplomantka konfrontuje své teorie s konkrétními příklady vlastní autorské práce na jevišti, dotýká se jednotlivých fází přípravy, obtíží realizace, pochybností, konfrontace toho, co se má dostat ven a co má zůstat uvnitř.

Stylistické a jazykové dovednosti studenta

První verze práce působily až příliš překombinovaně, občas uvízlo psaní na mrtvém bodě, autorka sama sobě připravovala pasti příliš komplikovanými myšlenkovými a větnými konstrukcemi. Nakonec se však dle mého podařilo vytvořit poměrně srozumitelnou výpověď o různých psychologických aspektech tvorby v textu přehledně rozčleněném a stylisticky přiměřeně jasném.

Naplnění záměru práce

Od počátečních pochybností, zda je vůbec možné zprostředkovat tak složitou a v mnohém nepostihnutelnou součást tvůrčího snažení, jako jsou vnitřní procesy, odehrávající se v umělcově nitru, konstatuji, že se do značné míry podařilo tento úmysl realizovat. Práci je ovšem třeba brát především jako svědectví o myšlení konkrétního jednotlivce, tvůrčího umělce, nežli o zobecňující teoretickou vizi. Považuji práci za zajímavý příspěvek k diskusi o tématu, který může inspirovat nejrůznější protichůdné (ať už souhlasné, či polemické) názory. Tak, jak to ostatně u umění má být.

Celkové hodnocení

Práci k obhajobě: [doporučuji](#)

Datum: 14.09.2017

Mgr. JANA SOPROVÁ